

בית המשפט המחוזי בירושלים

11 מרץ 2014

עש"א 7636-03-14 מואסי נ' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בפני כב' השופט הבכיר צבי סגל

מערער/מבקש מוחמד מואסי
ע"י ב"כ עו"ד סעיד מואסי

נגד

משיב השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב,
בהאצלה משר הבריאות

חקיקה שאוזכרה:

[תקנות בריאות העם \(צוות סיעודי במרפאות\), תשמ"א-1981: סע' 15, 19](#)

[חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, תשס"ח-2008](#)

[פקודת הרופאים \[נוסח חדש\], תשל"ז-1976: סע' 44](#)

[חוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977: סע' 44](#)

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של כב' השופט (בדימוס) א' סטרשנוב, לו הואצלו סמכויות שר הבריאות לפי [תקנות בריאות העם \(צוות סיעודי במרפאות\)](#), תשמ"א-1981 (להלן: "[התקנות](#)"), בגדרה נדחה הערר שהגיש המערער על החלטת מנכ"ל משרד הבריאות בעניינו.

כנגד המערער הוגשה קובלנה לוועדת המשמעת של מקצוע הסיעוד, בגדרה נטען כי המערער התנהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד בגין ביצוע מעשים מגונים, הטרדות מיניות והתנכלויות כלפי עובדות. לאחר שמיעת הצדדים המליצה הועדה למנכ"ל משרד הבריאות להתלות את רישומו של המערער בפנקס לעשר שנים.

בהתאם לסמכותו לפי [תקנה 15](#) לתקנות החליט מנכ"ל משרד הבריאות על הטלת עונש חמור יותר על המערער, היינו: ביטול רישיון המערער לעסוק בסיעוד באופן מוחלט. המערער הגיש ערר לשר הבריאות כנגד החלטת המנכ"ל, לפי [תקנה 19](#) לתקנות. כב' השופט (בדימ') א' סטרשנוב, לו הואצלו סמכויות השר בנושא, דחה את הערר. כנגד החלטתו הוגש ערעור לבית המשפט לעניינים מנהליים, לו צורפה הבקשה דנא.

בטרם נדרשתי לבקשה דנא לעיכוב ביצוע, התבקש ב"כ המערער לציין מכח איזו הוראה בדין הוגש ערעורו על החלטת כב' השופט א' סטרשנוב לבית המשפט לעניינים מנהליים. בהבהרה שהגיש (ביום 6.3.14) ציין ב"כ המערער כי שגה וביקש לראות הערעור כאילו הוגש לבית המשפט המחוזי. לאחר שהיה ברור גם לב"כ המערער כי הערעור שהוגש מטעמו לבית המשפט לעניינים מנהליים שגוי ומחייב את מחיקתו על הסף מחוסר סמכות עניינית, הוא התבקש על ידי בית המשפט ליתן הבהרה נוספת, גם לגבי בקשתו החילופית, החדשה (ראו החלטה מיום 6.3.14). לדברי ב"כ המבקש בהבהרתו מהיום (11.3.14), הערעור הוגש מכוח התקנות, אך הוסיף כי למעשה אין בתקנות כל הוראה הקובעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטת השר. ב"כ המערער הפנה את בית המשפט להוראות שונות, כגון הוראות [חוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות](#), תשס"ח-2008, בהן נקבעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטות ועדות המשמעת. עוד הפנה ב"כ המערער להצעות חוק שונות העוסקות במקצוע הסיעוד.

כאמור בהבהרת ב"כ המערער, התקנות אשר מכוחן ניתנה ההחלטה מושא הערעור דנא אינן קובעות זכות ערעור לבית המשפט המחוזי. בשונה ממקצועות רבים בהן קבועה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטה משמעתית הפוגעת בחופש העיסוק (ראו לדוגמא: [סעיף 44ג לפקודת הרופאים](#) [נוסח חדש], תשל"ז-1976; [סעיף](#)

[44 לחוק הפסיכולוגים](#), תשל"ז-1977), במקצוע הסיעוד ההחלטה המשמעתית הראשונה ניתנת על ידי מנכ"ל משרד הבריאות, ועל החלטה זו ניתן להגיש ערר לשר הבריאות ([תקנות 15 ו-19](#) לתקנות). בכך מתמצית זכות הערעור של הצד הנפגע מהחלטת גוף מנהלי אחד, מנכ"ל משרד הבריאות, בהשגה לפני גוף מנהלי אחר, שר הבריאות.

אכן, ישנה בעייתיות מסוימת בעובדה כי בניגוד למנגנון הקבוע לגבי מקצועות אחרים, המנגנון לגבי מקצוע הסיעוד אינו כולל בחובו ביקורת שיפוטית על החלטות הרו"ח גורל העוסקות בחופש העיסוק. יחד עם זאת, אין בבעייתיות זו כדי ליצור זכות ערעור לבית משפט זה, יש מאין. כך גם באשר להצעות חוק שונות, אשר אולי מייצגות את הדין הראוי, אך לא את הדין המצוי, ואין בכוחן לסייע למערער. משכך, ובשל מכלול הטעמים המצוינים לעיל, אין למבקש זכות ערעור לבית משפט זה.

הערעור אפוא נמחק על הסף, אף מבלי לקבל את עמדת הצד שכנגד. פועל יוצא מכך הינו, כי גם דין הבקשה לעיכוב ביצוע להימחק, והיא נמחקת בזאת. בשל אי הצורך בקבלת תגובת הצד שכנגד – אמנע מהשתת הוצאות.

נא להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' אדר ב תשע"ד, 11 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

צבי סגל 54678313/-
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)